

Forslaget til nr. 4 er en konsekvens af forslaget til nr. 2 om en omlægning af ferieåret, hvorefter et nyt ferieår begynder den 2. maj.

Til nr. 6.

Efter ferielovens § 10, stk. 1, skal arbejdsgiveren give lønmodtageren meddelelse om, hvornår ferien skal begynde, så tidligt som muligt, dog senest 1 måned før ferien, medmindre andet er aftalt.

Under hensyn til at man ofte må bestille leje af sommerhus, ferierejse m.v. lang tid i forvejen, er der et behov for at forbedre lønmodtagernes mulighed for at planlægge feriens afholdelse. Varslet foreslås derfor forlænget til 3 måneder for hovedferien, dvs. den ferie, der efter lovens § 9, stk. 1, skal gives i sammenhæng i ferieperioden. Det samme behov foreligger ikke for resterende feriedage efter lovens § 9, stk. 2.

Varslingspligten vil som hidtil kunne fraviges, når der foreligger særlige omstændigheder, der hindrer rettidig afgivelse af varslet. De særlige omstændigheder, der skal foreligge, for at arbejdsgiveren kan undlade at give underretning om feriens afholdelse med det krævede varsel, skal være af væsentlig betydning for virksomhedens drift, og må ikke have kunnet forudses, f. eks. stærkt svingende produktion eller uforudsigelige, nødvendige reparationsarbejder. Som eksemplerne viser, kan vanskelighederne være af forskellig art, og afgørelsen af, om de særlige omstændigheder foreligger, må altid bero på en konkret vurdering. Lønmodtagere, der ansættes i varslingsperioden ved en virksomheds ferielukning, vil ikke kunne kræve varslet overholdt.

Det bemærkes, at bestemmelsen som hidtil også vedrører ferie efter lovens § 9, stk. 3, samt den ferie, der er omfattet af bestemmelserne om feriedagpenge i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v.

Til nr. 7.

Ferielovens § 13, stk. 1, om ret til optjening af feriegodtgørelse under fravær på grund af tilskadekomst i virksomheden omfatter kun lønmodtagere, der løbende optjener feriegodtgørelse, og er betinget af, at lønmodtageren ved tilskadekomsten har været beskæftiget hos arbejdsgiveren i de sidste 5 arbejdsdage, jfr. lovens § 13, stk. 3.

Det er efter regeringens opfattelse ikke rimeligt,

at nyansatte lønmodtagere i denne henseende skal bære risikoen for tilskadekomst i virksomheden, og kravet til beskæftigelsesperioden foreslås derfor ophævet, således at der ved fravær på grund af tilskadekomst i virksomheden optjenes feriegodtgørelse allerede fra starten af ansættelsen.

Til nr. 8.

Forslaget er en konsekvens af forslaget til nr. 1 og indebærer, at efg-elever og § 30-lærlinge stilles som lærlinge med lærekontrakt efter lærlingelovens § 1 i de tilfælde, hvor en virksomhed holdes lukket under ferie i tiden mellem 1. oktober og 1. maj. Forslaget er endvidere en konsekvens af forslaget til nr. 2.

Til nr. 9.

Bestemmelsen indeholder en bemyndigelse for arbejdsministeren til at fastsætte regler om et retetillæg ved for sen indbetaling fra arbejdsgiveren af feriegodtgørelse for at søge sikret, at de givne indbetalingsfrister overholdes. Rentesatsen svarer til de tilsvarende sats i lov om Lønmodtagernes Garantifond og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Til nr. 10.

Forslaget er en konsekvens af forslaget til nr. 2.

Til nr. 11.

Efter indførelsen af ferie-giro-systemet den 1. januar 1981, jfr. arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 549 af 10. december 1979, vil feriemærkefonden være endeligt afviklet den 2. maj 1982, hvorfor bestemmelsen foreslås ophævet fra denne dato, jfr. forslagens § 2, stk. 2.

Til nr. 12.

Der foreslås en ordning for revision af fondens regnskaber, der svarer til den i praksis gældende ordning og til de herom gældende bestemmelser i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond.

Til § 3

Det foreslås, at ændringerne efter § 1 fra lovens ikrafttræden tillige gælder for de i ferielovens § 3 nævnte regulativer og overenskomster.